

(ה) **עַקְבָּ אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְرָהָם בְּקָلִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמָרָתִי**
מִשְׁרָתֵת מִימְרֵי פָּקוֹדִי קָטָנִי וְאָרוֹךְתִּי:

יש"י ▪ **שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקָלִי.** במשמעותו אוthon. **וַיִּשְׁמַר מִשְׁמָרָתִי.** גוראות לפרקתה על אזהרות שבתורה, בגון: שניות לעזריות ושבות לשפט (כמה כא). **מִצְוָתִי וְחֻקָּתִי וְתוֹרָתִי:** מברית מירי פקדוי קטני וארוךתי: גזון: גזול ושביכות דמים. **חֻקָּתִי.** דברים שיצר הרע ואמות הعالום משבין עלייהם, גזון: אכילת חזיר ולבישת שעטנו, שאין טעם ברבך אלא גוררת הפלך וחקותיו על עבדיו. **וְתוֹרָתִי.** להביא תורה שבעל-פה הילכה למשה מסיני (ב').

♦ يوم שני כ"ד מרחשון ♦

וימתב יצחק בגורר:

ושאלו אoshi אתרא (על עיסוק) לאחתה
ואמר אהתי היא ארי רחיל למייר אתרי
דלאו יקטלני אoshi אתרא על רבקה ארי
שפירת חייו היא:

חוונה בד סגיאו לה פמן יומא ואסטבי
איבילך מלפआ דפלשפאן מן חרא וחווא
וְהָא יִצְחָק מִשְׁיָר עַמְּרָה אַתָּה:

(ו) **וַיִּשְׁאַלׁוּ אֲנָשֵׁי הַמִּקְוָם לְאַשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲתָּה תִּהְוָה
כִּי יְרָא לֵאמֹר אַשְׁתּוֹ פּוֹיְהָרְגֵּנִי אֲנָשֵׁי הַמִּקְוָם
עַל־רַבְּקָה בִּיטּוּבָה מִרְאָה הוּא:
יש"י ▪ לְאַשְׁתּוֹ עַל אַשְׁתּוֹ, בָּמוֹ: (עליל^ט) "אמרי-לי אחוי הוא".**

(ח) **וַיְהִי כִּי אַרְכּוֹל שֵׁם הַיּוֹם וַיִּשְׁקַף אַבְּיַמְלָךְ
מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעֵד הַחֲלוֹן וַיַּרְא וְהָנָה יִצְחָק מִצְחָק
אֶת רַבְּקָה אַשְׁתּוֹ:**

פירוש אשן אברהם – הרב אלשויoli

לאברהם (הרבי).
שאיון טעם ברכבר, אלא גוררת הפלך
וחקותיו על עבדיו – ראה גם רשי"
שמות טו, כו. ובירא יח. ד.
ותורת – לתביא תורה שבעל-פה –
שנאמר "יתורת" (לשון רבים), אהת
תורה שבכתב ואחת תורה שבעל-פה
iomaa כת. ב.

הילכה למשה מסיני – דבר שיש –
עירך מן התורה אלא שאינו מפורש
בתורה, זהה הילכה למשה מסיני
מהרשיא ימא כת. ב. תורה
(ז) לאשותו – על לאשותו – ראה גם
רש"י לעיל ב, יג. כד. כא. תהלים קי,
א. וראה לשון רש"י ישעה ה, א:
"לכרכמו" – "בשביל ברומו, על עסקי
ברומו, כמו וישאו אoshi הפלוק
לאשותו".

במו "אמרי לי אחוי הוא" – לעיל ב,
יג. עלי (רש"י שם), תורה

לאיסור עריות שבתורה. והחינה גם
לשניות מצד קורבה דאבא, שהרוי כל
הشنויות (לבד מאמם אמו) הם בקורבה
ראש� בראיה בימותם בא. ואף שאין אבותות
לבני נח, בدلעיל ברשי"י, ב, יב, אך
חיות ואבותות היא מציאות תורה גם
בבני נח לנגב דינים אחרים, האבות
ההמירו בברך גם לנגב עריות (הרבי).

ושבות לשפט – איסורי חקמים על
איסורי קלאה שמהותורה.
מצות – דברים – ברכוס ראשון
הגירסא: "הם מצות שבתורה, דברים
כו".
שאלו לא נכתבו ראיין הם
להוצאות, בנונ גול ושביכות דמים.
חוקתי – דברים שיצר הרע ואמות
הعالום משבין עלייהם – כלمرة,
שוואלים עלייהם למבה צריך לשمرם.
בנונ אכילת חזיר ולבישת שעטנו –
איינו מזכיר פרה אדום כי שונבריה
במקומות אחרים, משום שאין זה שיק

לחייב" – ישעה סה, טו.
שנשבע איטו: אהא בפלוני אם
עשתי לך ובר – ברשי"י שם: "לוקח
משמיכם קלה ושבועה לדורות אם לא
יקרנו באשר ארבע לפלובי". וברשי"י
במקבר שם: "שהצדיקים נשבעים
בפערענונן של רשיים". תורה ה

(ה) **שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקָלִי – בְּשֶׁנְפִי
אַוְתּוֹ – בעקבות יצחק, פאמור שם כב
יח: "יעקב אשר שמעת קולו".**
וישמר משמרת – ראה רשי"י ישעה
על הפסוק מה יד: "וַיִּבְנֶה וַיְלַמְּדָה
בָּאָרֶח מִשְׁפָּט" – "שלמך דקהמה, במו
שעשה לאברהם שנtan לב להփרו
מאלו ולחcin בתורה, שאנדר וישמר
משמרת".
**אזרות להרחקה – זהו פירוש
וישמור, שנור על עצמו גיריות.
על אזהרות שבתורה – זהו פירוש
משמרת".**
בנונ שניות לרירות – איסורי חקמים